

kelig grundig Drøftelse af Spørgsmaalet om, hvad der skal sættes i Stedet for den ophævede Tyendelov. Man maa sørge for, at Børn og unge Mennesker faar den nødvendige Beskyttelse, men ikke en Beskyttelse i den Forstand, at den paa mangfoldige Punkter kommer til at optræde pedantisk, en Beskyttelse, som maaske kan tage sig ud, naar den indsvøbes i agitatoriske Vendinger, men i Virkeligheden, intet betyder. Det maa være vor Opgave at sørge for, at der ydes de umyndige den nødvendige Beskyttelse, men vi maa ikke skade hverken paa den ene eller paa den anden Side med pedantiske Bestemmelser i en Lov, og saadanne forekommer det mig, der er adskillige af her. Men jeg har ogsaa forstaaet, at det ærede Medlem ikke tænker sig Lovforslaget som andet end som et Forhandlingsgrundlag, og er det Tilfældet, naar vi nok til en Overenskomst.

Der er gjort adskillige Bemærkninger til Detailspørgsmaal. Saadanne skal jeg ikke opholde mig ved, de egner sig bedst til Drøftelse i det Udvalg, som jeg mener vil blive nedsat. Men hverken, jeg eller mit Parti har tænkt os, at et saadant Udvalg skulde være et Begravelsesudvalg, vi har tænkt os, at det skulde være et Udvalg, der arbejdede paa at naa et godt Resultat paa dette Omraade, og det vil vi arbejde for, alt hvad vi kan.

Rørdam: Jeg skal kun sige et Par Ord om enkelte Paragraffer i dette Lovforslag, særlig om §§ 4 og 6. I Loven af 1913 om Arbejde i Fabrikker samt det offentlige Tilsyn dermed er der forskellige Bestemmelser, som til Dels er optagne i det foreliggende Lovforslag. Der findes i Fabrikloven en Bestemmelse om, at Kommuner kan vedtage Vedtægter angaaende Børns og unge Menneskers Arbejde i Virksomheder, der falder udenfor Fabrikloven, og saadanne Vedtægter kan saa blive bekræftet af Indenrigsministeren. Der er i en Mængde Kommuner Landet over vedtaget saadanne Vedtægter, men disse er temmelig forskellige, og det er ret uheldigt, naar der vedtages forskelligartede Vedtægter i Kommuner, der støder op til hinanden, f. Eks. Gentofte og Københavns Kommuner eller Københavns og Frederiksberg Kommuner — der er nu for øvrigt Vedtægterne ens. Jeg vil derfor meget henstille til den højtærede Indenrigsminister, om man ikke under denne Sags Behandling kunde faa udstedt en Lov om, at saadanne Vedtægter i Stedet for at være

kommunalt vedtagne Vedtægter blev bekræftet ved Lov, saa at der blev ensartede Vedtægter hele Landet over angaaende Børns og unge Menneskers Arbejde i Virksomheder, der falder udenfor Fabrikloven.

Jeg skal erkende, at om alt, hvad der angaar Arbejdstiden i Landbruget, er det vanskeligt at lovgive, ogsaa om, hvad der i saa Henseende angaar Børns og unge Menneskers Arbejde, og det turde vel være en Kendsgerning, at Arbejdet i Landbruget ikke er i og for sig usundt eller skadeligt, og at det er et Arbejde, der i den Grad er afhængigt af Aarstiden og mange forskellige Ting, at det maaske burde danne en Undtagelse. Men ellers vil jeg sige, at det vilde være overordentlig heldigt, om man for en hel Række Virksomheder, der ikke falder ind under Fabrikloven, kunde have Lovbestemmelser i Lighed med dem, der der findes angaaende Børns og unge Menneskers Arbejde. Jeg tænker paa alt, hvad der hedder Handel og saadanne Virksomheder, der til en vis Grad er Industri eller Fabrikdrift, men alligevel ikke er inddragne under Fabrikloven. Det vilde være heldigt at faa lignende Bestemmelser som i Fabrikloven vedrørende disse Virksomheder, for der er ikke Tvivl om, at netop indenfor Handelsvirksomhed bliver Børn og unge Mennesker til en vis Grad misbrugt. Der er her mange Forhold, der ikke er saa gode, som de burde være. f. Eks. det, som § 6 blandt andet omhandler, nemlig de Værelser, som bydes unge Mennesker til Sovekamre. Det er ofte smaa Loftskamre, som ikke kan opvarmes o. s. v. Der burde lovgives herom ligesom i Fabrikloven om Børns og unge Menneskers Arbejde.

Overhovedet er der adskillige Virksomheder, indenfor hvilke Arbejdstiden burde indskrænkes ved Lov, og hvor det kunde gøres, uden at man krænkede berettigede Interesser. I den Forbindelse kan jeg nævne, at der er sket Henvendelse til mig angaaende Arbejdet i vore Banker. Det ligger ganske vist udenfor denne Sag, men jeg skal lige berøre, at i disse Institutioner er der beskæftiget en hel Mængde unge Mennesker med en meget uheldig Arbejdstid, idet de fleste Banker lukker Kl. 3 og igen lukker op Kl. 5¹/₂ til 7, og der er, naar de lukker Kl. 7, meget Arbejde at gøre endnu, inden de paagældende kan komme hjem. Jeg har aldrig forstaaet, hvorfor Bankerne har en saadan Ordning. Jeg synes, det naturlige og rimelige var, at Pengeinstitutioner havde aabent til Kl. 5